

KINDERBOEKENSCHRIJFSTER IN ROLSTOEL LEEST VOOR OP PRINSES AMALIASCHOOL

‘Ook met handicap kun je best veel zelf...’

HENK VAN WEERT

Bij de start van de Kinderboekenweek kregen de leerlingen uit de groepen 4 en 5 van de Prinses Amaliaschool in de Buxtelse wijk Selissenwal gisteren bezoek van schrijfster Wendy Legierse. Ze las voor uit haar kinderboek 'Renske met wielen'. De Eindhovense schreef het boekje nadat ze door een ziekte niet meer kon lopen en aanhoudend vragen kreeg over de gevolgen die dat heeft voor haar leven. Het verhaal had extra impact bij de leerlingen uit groep 5 van juf Kim. Immers, klasgenootje Willem is ook afhankelijk van een rolstoel...

De boodschap van het verhaal dat Legierse (40) twee jaar geleden publiceerde is duidelijk. Als je in een rolstoel belandt, verandert er veel. Maar zinloos wordt het leven zeker niet. Er is nog heel veel wél mogelijk. Dat merkt ook Tycho, het vriendje van de hoofdpersoon uit het boek. Hij wil dat zijn klasgenootje Renske graag weer eens komt logeren. Maar dat kan natuurlijk niet meer, denkt hij. Als gevolg van een ongeluk keert het meisje na de zomervakantie in een rolstoel terug op school. Maar als de vader van Tycho hoort, met welk dilemma zijn zoon worstelt, wordt er snel een oplossing gevonden. De kinderen hoeven niet de trap op, maar mogen op de benedenverdieping slapen.

SPAGETTIBENEN

Legierse las slechts enkele fragmenten voor uit haar boekje. Dat blijft in de klas van juf Kim zodat de kinderen het op een later moment uit kunnen lezen. En dat zal beslist gebeuren. Want de vragen waren niet van de lucht op het moment dat de schrijfster stopte met vertellen. Willem, een van de 25 kinderen uit de klas, stak als eerste zijn vinger op en vroeg waarom de schrijfster in een rolstoel zit. Ze vertelde dat zij 24 jaar was toen ze ziek werd en daardoor niet meer kon lopen. „En wil jij vertellen hoe het komt dat jij niet kunt lopen, Willem”, vroeg Legierse. „Omdat ik heel snel moe word. Ik kan wel even op mijn benen staan, maar nooit heel lang. Kunt u er wel

Schrijfster Wendy Legierse (rechts) las gisteren voor in groep 5 van de Prinses Amaliaschool. Zelf door een ziekte afhankelijk van een rolstoel schreef zij het kinderboek 'Renske met wielen'. (Foto: Henk van Weert).

op staan?”, vroeg de leerling. Legierse schudde het hoofd: „Ik zeg altijd dat ik spagettibenen heb; als ik probeer te gaan staan, zak ik meteen door. Pijn heb ik echter niet; er zit helemaal geen gevoel in...” Willem maakt gebruik van een elektrische rolstoel en wordt op school vaak geholpen door zijn zusje uit groep 4. Op die manier kan hij toch lessen volgen op een 'gewone' school. Ook de kinderboekenschrijfster probeert een zo normaal mogelijk leven te leiden, vertelde ze. „Ik kan heel veel zelf: wassen, aankleden, boodschappen doen en tennissen.”

AUTORIJDEN

Dat de schrijfster ook fietst en autorijdt, wekte de verbazing van de leerlingen. „Kijk, op mijn rolstoel kan ik een spe-

ciaal apparaat, een zogeheten *handbike*, plaatsen; de trappers draai ik rond met mijn handen. Zo kan ik sneller van de ene plek naar de andere. En autorijden doe ik ook. Ik schuif vanuit mijn rolstoel op de chauffeursstoel. En de rolstoel gaat met een takeltje in de auto. Gas geven en remmen kan ik met speciale beugels aan het stuur. Het is raar, maar waar: ik heb eigenlijk niemand nodig”, lachte Legierse, die daarmee verwees naar het thema van de Kinderboekenweek: Raar Maar Waar!. Die aangepaste auto wilden de leerlingen natuurlijk heel graag eens bekijken. „Maar dat is een beetje lastig met zo'n grote groep. Ik zal een foto doormailen zodat jullie op het digibord kunnen zien hoe zo'n takeltje werkt”, beloofde Legierse.

Op de vraag of de schrijfster met haar

rolstoel wel eens ergens tegenaan botst, reageerde ze grinnikend. „In het begin gebeurde dat regelmatig, maar nu ook nog wel ooit. Dan is een doorgang toch smaller dan ik dacht. En soms kugel ik achterover. Tja, dan heb ik wel hulp nodig om weer overeind te komen...” De Eindhovense vertelde dat zij nooit had kunnen dromen ooit kinderboekenschrijfster te worden. „Ik had een baan in een hotel, maar dat werk kan ik niet meer doen. Door vragen als die van jullie bedacht ik dat ik wel eens een kinderboek zou kunnen maken. Ik bezoek regelmatig scholen zoals deze en lees dan voor. En nog voor het einde van dit jaar verschijnt het vervolg op 'Renske met wielen.’”